

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Catholici Regibus fidi. Ibidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

his crimina affingentes, illi Necromantia, huic incontinentia, alijs seditionis concitata, aut secreta cum hostibus per literas communicationis, vt suam ipsi dissimularent iniuria turpitudinem, populum in Sanctos inculpatosque viros inuidia fistorum scelerum inflammarent; eundem prorsus modum tenuisse hos nostros Religionis deformatores, Magistratum, inquam, Angliae Haeticum. Lege primu[m] sanxerunt praecipuos Catholicae Religionis Actus in Laetae Majestatis criminibus esse ponendos (vt sacris Ordinibus ritu Catholico fuisse inauguratum & in Angliam reuertisse, vt Sacerdotem domo recipisse, vt ab haesi vel absoluisse, vel esse absolutum, vt suafisse cum Romana Ecclesia reconciliationem, & Pontificem summum agnouisse cum potestate Primatem) Tum si quem reum horum cuiuslibet peregissent, id non simpliciter in Accusationis forma describebant, sed adiunctis seditionis, & turbatae pacis publicae vocabulis, criminibusque, vt quoniam etiam post sanctitas factum videbatur his solis de causis quemquam appellare, (quando Sacerdotes Catholici vbiq; terrarum essent in honore & veneratione, & nemo sit qui a peccatis absolui non desideret, aut Pontificem non agnoscat Superiorem) miscendarum rerum & turbulentiae nominibus intertextis, populi cogitationem auerterent a vera Religionis solaque Causa; Saepe etiam machinare Regum necis insimulabant, cum neque testes subornati id possent, neque vellent disertis verbis affirmare, & qui accusabantur conspiraie nunquam se antea vidissent quam simul in iudicium producerentur; Atrocias vero haec crimina sepe semper dilui condonarique potuissent vno ingressu haetici templi, vna cum haetico Ministro conferendi causa congressione. Quis autem seditionis nebulosus, aut cruentus sicarius (quales apud vulgus fingunt esse Sacerdotes) vllibi getium tam facilem obtinet condonationem? lam vero quoniam de fidelitate suspicionem faciebant, tum Elizabetha, tum Iacobo & Carolo regnantibus; Quis Carolo Regi in ea necessitate fidelior in quam postremis regni annis coniectus est, quam fuere Catholici; qui aut omnes sunt illum secuti, aut quia corona hostibus non adhaesere, vexati; re ipsa monstrantes cum Iusiurandum (quod vocant fidelitatis) tam constanter respuerunt non fuisse illud Infidelitatis argumentum, sed Religionis, quando iidem qui fortunis omnibus & gratia ex cedere maluerunt quam id iusiurandum iurare, fortunas omnes vitamque eidem Regi tuendo conseruandoque profuderunt. Quo in obsequio fuere etiam Sacerdotes complures, non minus a lacres ad Ius Regium retinendum quam si a tot retro regibus non Carceres, non tormenta, non Cruces paratae essent, sed permagna munerum beneficia, atque amplissima praemia.

XXXIV. E re autem fuit haeticorum a istorum neminem palam plectere solius Catholicae Regionis causa, tum ne Catholicos vndequeque Principes irritarent; tum quia nulla lege antiqua in eos agere potuissent; Nimis etiam fuisset absurdum & absolum id crimini perpetuo vertere quod Sanctissimis viris toto orbe terrarum in fide est & vsu quotidiano; ac deinde

1635.

Religio
causa in An
glia perse-
cutionis.Catholici
Regibus
fidelissimi.